

IKONSÄLLSKAPET

Rundbrev 7 ☞ Sommaren 2005

EN HÄLSNING I MIDSOMMARTID TILL IKONSÄLLSKAPETS MEDLEMMAR!

Sedan vi senast hördes av med ett brev har Ikonsällskapet vid årsmötet 12 mars fått en ny styrelse vars sammansättning är följande:

Ordförande: Ulf Abel	Vice ordförande: Kajsa Mattas
Sekreterare: Anders K Hägglund	Kassör: Paul Nordgren
Klubbmästare: Maria Engström	Ansvarig för medlemsregistret: Elisabeth Löfstrand
Informationsansvarig: Kaj Engelhart	

Vid samma tillfälle gav pianisten Dina Bystritskaja en övertygande tolkning av Einojuhani Rautavaaras svit *Ikoner*, ett vitalt och intressant tidigt verk av tonsättaren.

15 april samlades ett 25-tal medlemmar i St. Georgios Metropolitkyrka, där protopresbyter Johannes Seppälä berättade om kyrkan och besvarade frågor.

Resan till de två Valamo fick inställas på grund av dålig anslutning. *Styrelsen skulle gärna motta medlemmarnas synpunkter på huruvida sällskapet skall anordna resor samt frågor om ev. resmål, reslängd (en helg, torsd.-sönd., en vecka) m.m.*

Höstens programpunkter är följande. Tid och plats meddelas i nästa brev.

- 18 oktober Ett besök i Serbisk-ortodoxa kyrkan
- 1 november "Den klingande ikonerna". Paul Nordgren talar om rysk-ortodox musiktradition
- 5 december Christina Schöldstein talar under rubriken: Mandylion – "den inte av händer gjorda bilden". Ikonografi och tolkningar

Nationalmuseums ikoner, d.v.s. de trettioal som vanligen visas, är åter på plats efter renoveringen av kabinettet.

Recension:

Christina Schöldstein, *Azur och guld. En introduktion till ikonografin*

När den odelade kyrkan rämnade i två delar år 1054 skildes också vägarna för den kristna konsten mellan öst och väst. Motiven i konsten var till en början gemensamma men kompletterades med tiden efter helt olika utvecklingslinjer. Väst strävade efter nya uttrycksformer och genomgick en brokig stilutveckling. För öst gällde ursprungstrohet, oföränderlighet och en sträng kanon.

Ta Påskens motiv t.ex. I väst reser sig Kristus ur graven, ofta bredvid en sovande väktare, med en vimpelprydd stav i handen som en symbol för hans seger över döden. I öst skildras uppståndelsen genom Kristi nedstigande i dödsriket, där han fattar tag i de nyuppväckta Adam

